

Kepo-sopimus

Kuten presidentti Martti Ahtisaarikin jo huomautti, Suuressa Kettusodassa on aika rauhoittua. Parhaiten se käy sillä tavalla, että turkistarhaajat ja turkistahraajat istahtavat yhteiseen neuvottelupöytään, valvovat siinä vähintään pari vuorokautta tai niin kauan että pääsevät yksimielisyyteen yhteisestä kettupoliittisesta kokonaisratkaisusta.

Tällaisessa kepo-sopimuksessa on pantava paperille ne pelisäännöt, joita seuraavan kepo-kauden aikana noudatetaan.

Ensinnäkin on sovittava työajoista. Nykyisin turkistarhoille on isketty lähinnä vain öisin, mikä on hyvin arveluttavaa monestakin syystä. Pimeässä voidaan eksyä, voidaan säikytellä nukkuvia eläimiä ja isäntiä, erehdytään ovista ja osumatarkkuuskin on mitä sattuu. Kaiken lisäksi monet kettutyöt ovat vielä alaikäisiä, joten työsuojelulaki kieltää yötyön erityisen ankarasti juuri heiltä.

Tarhauskut onkin siis syytä rajoittaa valtion virastoissa ja laitoksissa noudatettaviin työaikoihin, kello 9:n ja 16:n välille. Vielä parempi on, jos iskukohteista laaditaan yhteinen lista, ja kukin tarha vuorollaan järjestää avoimien ovien iltapäivän. Toiminnan vakiinnuttamiseksi voidaan ainakin tärkeimpiin turkispitäjiin perustaa yksi tai useampia kunnankettutyön virkoja. Niiden avulla helpotettaisiin nuorisotyöttömyyttäkin.

Aktivistien ammuskeluun voidaan soveltaa urheilusääntöjä. Esimerkiksi villikarjuammunnan tai skeetin säännöillä harrasteesta tulee molemmille osapuolille nykyistä miellyttävämpää: aktivistit siis pelmahtavat hollille yksi kerrallaan aivan kuin savikiekot skeetissä, ja ovat näkösellä parin pusikon välissä vain hetken, jonka aikana isäntä saa yrittää osua. Hänen tarhansa saa olla rauhassa niin monta yötä kuin on osumia.

Nyrkkeilystä voidaan soveltaa sääntöä, että hyväksytyiksi osumiksi lasketaan vain vyötärön alapuolelle osuneet haulit. Työsuojelulaissa on tietysti määrättävä kypärän ja suojaliivien käyttö pakollisiksi turkistarhaiskuissa.

Jotta esimerkiksi vaikeat tuuliolot eivät vääristäisi ammuntaa ja pistelaskua, ammuskelu voidaan siirtää sisätiloihin, kuten elosuojaan tai liiteriin, jonka oven editse tahraajat viuhahtelevat. Lajin kehittyessä kannattaa tietysti harkita myös varsinaisten ekoterroristihallien rakentamista vilkkaimmille seutukunnille.

Liiketaloudellisen kannattavuuden takia kepo-sopimukseen on hyvä kytkeä mukaan myös muotisuunnittelijat. He saavat tehtäväkseen suunnitella uusia malleja, joissa perinteisten turkisten lisäksi voidaan käyttää uusia jännittäviä materiaaleja, kuten spraykettua, kaljua kania tai yliajettua liiskaminkkiä.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)